Božidar Brezinščak Bagola

PUSTINJAK IZ PUŠČE

(po nadahnuću Petra Gudelja)

ODUVIJEK I ZANAVIJEK

u ranoj mladosti privukla me
tvoja pjesnička zbirka *pas psa psu*
upoznali smo se u beogradskom podrumu
desetljećima prijateljevali i radovali se
svojim kratkotrajnim susretima

posjećivao sam te u baškoj vodi i dobio od tebe
pjesničku zbirku *osmoliš* s linorezima senadina tursića
a nakon nje *hesperidske jabuke* i *europa na tenku*
golubice nad jamama te *put u imotu*

u zagrebu mi u ruke dopala tvoja *zmija mladoženja*
a u dubravi puščanskoj sred hrvatskog zagorja
dobio sam na dar tvog *pelazga na mazgi*
i dnevničke zapise *za svojim pjesmama*

na tragu tvojih pjesama i dnevničkih zapisa
ubrao sam nekoliko jesenskih cvijetaka
koji mirišu oduvijek i zanavijek

ČUVAR SVOGA TIJELA

bivaš što si bio i što ćeš biti
zemlja po kojoj hoda vječnost

svoje tijelo čuvao si
od sažaljenja i podsmijeha

jer dobro si znao
kroz kakve je muke prošlo
kako je s orlovima kliktalo
nad vrhovima planina

sva svoja dobra i zla
dijelio si sa svojim tijelom
njime kušao život i svijet

tvoje tijelo
prezreno i poniženo
bilo ti je vazda sveto

ŽIVOT JE PJESMA MA KAKAV BIO

pabirčio si godinama
skupljao odbljeske i odjeke
miholjsku paučinu perje i kosti

k tebi su dolazili i odlazili
s tobom u tebi ostajali
iliri kelti turci hrvati

oko tebe zavijali vuci
psikali poskoci kvocale jarebice
kriještali jastrebovi rojile se pčele
propinjale koze

cio život vadio si kamenje iz sebe
zidao svoju suhozidinu svoj suhozid
obraćao se bogu groma dažda i sunca
uvjeren da je život pjesma
kakav god bio

PUSTINJAK IZ PUŠČE

ustao zdrav
i dan mu vedar

vitku omoriku
pozlatilo sunce

na jutarnjem povjetarcu
pjevaju i čavrljaju ptice
trepere javori

između njih sunčeva staza
na kojoj sjedi kojom hoda

u podne mu na panju
sunce obasja lice i poljubi ga
predvečer mu između omorika
zalazi za potiljak

STARA BUDALO

sebi kažeš stara budalo
mada nisi ni budala ni star
tek si navršio devedesetu

zapljuskuju te proljetni mjeseci
ožujak travanj svibanj

uživaš u šumi dubrave puščanske
među pjesmama omorikama i pticama

ne pišeš više ni perom ni olovkom
već kao djetlić ukucavaš slovo po slovo
svojim malim mehaničkim pisaćim strojem
u ogromno visoko stablo stoljetna hrasta

DJETLIĆ

na susjedni se orah
doselio neumoran djetlić
i zasnovao gradilište

gradi orahovu lađu
a mogao bi i tvoj lijes
šumio bi ti orah u njemu
mirisala orahovina

danas je sveti mihovil
anđeoski general ratnik
ti njegov vojnik s mačem
od miholjske paučine

vojevao si sam sa sobom
pobijedio i porazio se

TVOJ TENK

lirski tenk
svileni tenk
vuneni tenk

tenk od magle i mjesečine
tenk s oklopom od đurđevka i snijega

tenk oklopljen toplim rukama
tenk oklopljen mozartovom muzikom

tenk imenom ljetni dašak
tenk s ljudskim licem
tenk dobre namjere
tenk blage smrti
anđeoski tenk

KOST PO KOST

ti iz jadranskog krša
ja iz zagorske ilovače
čupamo kost po kost

s mukom sastavljamo
tijelo i tekst

iz krša naših tijela i tekstova
sikću klikću govore i zavijaju
ptičji zmijski i ljudski jezici

u raj povele te jarebice
krškim kamenjarom i travom
ovjenčana trnovitom slavom

BOLNICA TI ŠUMA

liječe te doktori
hrast drijen javor i grab
sestre divlja trešnja bukva i lipa

bolnica ti šuma u dubravi puščanskoj
gdje se liječe divlje svinje srne i ptice
orao gavran kriještalice i sjenice

ti pun božanskog straha i nadahnuća
slušaš huk zemnih i podzemnih voda
gledaš kako se javoru lišće pozlatilo

na vjetru treperiš kao da goriš
oko kuće sve puno svjetlosti
sad ćeš i ti kroz svjetlost